

Zb
2250

CARMINA

GRATVLATORIA, RE

VERENDO VIRO, PIETATE, DOCTRI-

NA ET VIRTUTE PRAECELLENTE

VIRO, D. CHILIANO FRIDE-

rico, Symnistæ Verbi Diuini in Ec-

clesia Magdeburgensi fide-

lissimo, cum in Pasto-

rem Templi Iohan-

nis ibidem e-

ligere-

tur.

SCRIPTA AB

HENRICO NEVMEI-

STERO SALVEL-

DENSI,

ET

DAVIDE PALLADIO

MAGDEBURGENSI, LITERA-

rum & artium liberalium studijs

Magdeburgi deditis.

1914 D 289
MAGDEBURGI
EXCVDEBAT IOACHIMVS
VVALDEN.

1564
1914. 2762
Suo Joachimo Petro magdeburgensi
dedit David palladius magdeb.
Mibi vero dedit Varch: Petri

P

C A R M E N

GRATULATORIVM

REVERENDO, VIRO PIETATE,

Doctrina & Virtute præcellenti, D. CHILIANO

FRIDERICO, Symmystæ uerbi diuini in

Ecclesia Magdeburgensi fidelissimo, cum

in pastorem templi Iohannis

ibidem eligeretur.

Scriptum

ab

HENRICO NEVMEISTERO

SALVELDENSI.

DISTICHON AN-
norum nu-
merum a
condito
mundo
ostendens.

PHæbeam DeCles geMInarat IVniVs arCeM
AC qVater, In MeDio soLe rVbente LoCo.
Quando Parthenope læto clamore repletur,
Albis ubi geminis mœnia stringit aquis,
Conueniunt igitur, ceu buccina signa dedisset,
Multi, quos tangit religionis amor.
Mutua lætifico cumulantes gaudia plausu,
Oreque fundentes carmina grata Deo.
Ast ego, quem gestus festiui causa latebat:
Quid nam designant iubila tanta? rogo.
Ecce uidebatur reliquis qui lætior esse,
Exorsus pandit talia uerba mihi:
Hactenus infractè mysteria sacra professus,
Amplexusque suum cordis amore gregem.
Præco sacri uerbi quo non constantior alter,
Integritate, fide, qui pietate ualeat.
Nomine quem celebri CHILIANVM dicimus, est
Pastor Ioannis factus in æde sacra. (iam
Ergo meam (ceus fas) pertentant gaudia mentem,
Nec cur cælarem causa reperta fuit.

Propterea

Propterea statui tibi grataturus honorem,
Carmina disparibus cogere pauca modis,
Ut tanto citius facerem communia multis
Gaudia, quæ mentem corripuere meam,
Dignus es, ut celebrent Heliconia carmina laudem,
Quæ pietate tibi conciliata uenit.
Sed mea Gorgoneus nondum fons ora rigauit,
Non Aganippæis sum madefactus aquis.
Diuitis ergo dator uenæ, mitissime Christe,
Aspira cæptis, omina fausta meis.
Dicta Pegasei melliflua carmina fontis.
Auspicio fiunt prospera cuncta tuo.
Cursu luctantes, sua cum uestigia ponunt
Te sine, pertingi meta petita nequit,
Sic nisi scribentis clementer dirigis actus,
Infausto cæptum sine potitur opus.
Auspicijs autem lætor CHILIANE secundis
Munus pastoris te subijisse pium.
Omen enim faustum quis non agnosceret esse?
Et fore fœlicem quis dubitaret eum?
Ad quem præfecti studijs concordibus, atq;
Applausus populi sceptrâ tenenda ferunt.
Adde quod obtulerint sacri consulta senatus
Inclÿta pastoris munia sponte tibi.
Magnificis igitur te, lætor, honoribus auctum,
Actus eximij quos meruere tui.
Ut segetem stimulosq; piæ uirtutis haberes,
Quæ seræ laudem posteritatis habet.
Sed tibi non solum splendoris gratulor auctus,
Quos liquidè te non expetijisse, patet.
Nam sapiens nouit, quam functio sacra docendi,
Curarum duro pondere terga premat.
Quin potius sponsæ, lauit quam sanguine Christus,
Gratulor & faustas opto precorq; uices.
Inclÿta quod teneas fœlix moderamina pastor,
Cuius erat uitæ uix habitura parem.

A ij

Nam

Nam uelut Orphæa rigida testudine cautes
Motæ, se proprijs exeruere locis.
Flumina sedato tenuerunt uortice cursum,
Mulsit & Amphion saxa ferasq; chely.
Sic potes eloquio compulsas flectere mentes,
Tam manat linguæ uena diferta tuæ.
Attamen interea sacri miracula uerbi,
Inculcas tanta simplicitate gregi.
Ut nisi truncus iners obtusas præbeat aures
Hauriri facile singula dicta queant.
Magnanimo ueluti docuisti pectore Christum,
Sic constans Christi postea miles eris.
Non poterunt hostis mendacia turpia nostri,
Hanc celebrem laudem præripuisse tibi.
Tela tuas sanè uirtutes hostica figant,
Has tamen è medio tollere nemo potest.
Gratulor & cunctis tibi sanguinitate propinquis,
Summus quos splendor uexit ad astra tuus.
Tradita nunc etiam decorabunt munera, nec non
Officij cinges nobilitate tui.
Urbe quidem tota melius, nec honestius usquam,
Officium possent imposuisse tibi.
Namq; Ministerij summus fundator & autor,
Est Deus imperio cœlica regna tenens.
Per quod alexiaci, cœtus, oracula Christi
Seruantes, fiunt membra domusq; Dei.
Adde quod humanum genus est hoc sine creatum,
Traderet ut summi iussa uerenda Dei.
Belliger est ergo non rex præstantior illo,
Qui plebem uera de pietate docet.
Immo minor. Populum quia publica cura docendi,
Ipse Deus summum sanxit ut esset opus.
Infirmi petitur defensio corporis illinc,
Quod datur extinctum putre cadauer humo.
Hinc animæ nostræ medicamina certa petuntur:
Hinc Adæ lapsu perdita uita redit.

Numinis

Numinis hinc sacri cognoscitur alma uoluntas,
In triplici simplex est quod honore Deus.
Munera sed quanto nunc splendidiora subisti,
Tanto maiori laude uehendus eris.
Pestiferæ sordes non ambitionis amasti,
Iuuit & officijs non inhiare nouis.
Non stolidum uulgus, non inconstantia fortis,
Iam tibi Pastoris frena regenda dedit.
Ut sibi non palmam fortuna uolubilis addat,
Acceptum soli sed tibi ferre queas.
Nam Deus imperio spaciosi climata cœli
Torquens, pro factis præmia digna refert.
Magna quidem reprobis geminata tormina pœnæ
Constituit stygîs suscipienda focis.
Sed qui saluifici multos ad pascua uerbi
Ducunt, tartareo præripiuntq; lupo.
Cœtus Christicolum summis conatibus augent,
Ut clarum fiat nomen in orbe Dei.
Inclyta percipiunt cœlestis munera uitæ,
Lucrantur rutili gaudia summa poli.
Adjicit ac illis nitidi regnator olympi,
Vitæ præsentis commoda multa, Deus.
Eripit oppressos uario discrimine rerum,
Auget diuitijs, ornat honore nouo.
Absoluit faustis euentibus acta, ministrat
Herculeum robur, consilioq; iuuat.
Ergo cum gradibus subeunti munia dextris,
Nunc sint pastoris nomina parta tibi.
Non dubito, summi quin sic fabricator olympi
Reddat uirtutis præmia digna tuæ.
Donec in hoc mundo uitali uesceris aura,
Nec stant occata stamina mœsta colo.
Et cum depositam rigidissima fata reposcent
Vitam, reddentur cœlica regna tibi.
Huius enim uitæ largissima præmia, nec non
Venturæ, pietas officiosa capit.

A iij

Quando

Quando tuæ forsan dextræ tradentur habenæ,
Quod sis, concedes septus honore nouo.
Sed querulas imo promes de pectore uoces
Mole fatigabor muneris ipse noui.
Alterius fidei regimen committere malo;
Sufficit officij gloria prima mihi:
Ingenuè fateor, pascendi munera plebem
Imponunt humeris pondera magna tuis.
Præsertim, uarijs, hac tempestate, procellis,
Qua miserè quatitur pressa Carina Dei.
Sentit enim Sathanas millesimo præditus astu,
Cuncta breui flammis interitura uagis.
Ergo cruentatos protrudit in arma Tyrannos,
Verbi præcones tollat ut ense pios.
Suppeditat tumidis, conuitia, scommata, nugas,
Possit ut innocuos rodere dente uiros.
Et de doctrina suspectos reddat ouili,
Atq; ministerij tædia longa ferat.
Heu mihi quam cœtus oracula pura sonantes,
Qui nunc parthenopes moenia celsa tenent,
Dente uenenato macerat, conamine toto
Reddere suspectos de pietate cupit.
Qua semel afflixit sanctos dominator auerni,
Non hostis terret liuida lingua tui.
Tela tuæ minimè parcent hostilia famæ,
Ictibus illæsam quam petiere prius.
Ingenium siquidem redit ad præcordia primum,
Immemor haud sceleris desinit esse sui.
Sed quæ frugiferum tam sunt onerosa per orbem?
Quæ nam sub cœlo tam graue pondus habent?
Quæ non pro sacra sint religione ferenda,
Atq; fatigato sunt toleranda iugo.
Quando fulmineam Deus exarsisset in iram,
(Cuius ab aspectu terra polusq; tremat)
Ob Nineuitarum securæ crimina gentis,
Et propter uerbi dogmata spreta sui.

Tales

Tales offenso depromit pectore uoces:
Sermonis IONA sedule præco mei.
Turrigeræ tectis Nineuæ succedito celsis,
Talia mandati nuncia fertō mei.
Vestra Panomphæum regem peccata laceffant,
Tempore scindentur mœnia uestra breui.
Ni proieceritis tremefacto pectore labes,
Sancto fundentes sedula uota Deo.
Ille sed à facie Domini fugiturus amœna,
Ad portas Nineuæ nec subiturus iter.
Vda procellosi properanter littora ponti
Arripit, & nautis præmia certa dicat.
Vt celeri cursu per lignea transtra uehatur,
Aetherei uultum defugiatq; Dei.
Vix é conspectu Syriæ telluris in altum
Vela dabant, medium iam Pelagusq; tenent.
Cum subito magnus consurgit in æquore motus,
Nunc tumidas præceps tollit ad astra nothus.
Nunc Acheronta patent tumidis hiscentibus undis,
Cunctaq; præsentis signa dedere necis.
Interea IONAE præbebat culcitra somnos,
Membra refecturo, fessa, sopore graui.
Hunc ergo, somni tranquilla silentia rumpens
Compellat, sæui, nauta timore, freti.
Tunc procellarum stridentum murmura tollis t.
Irritans uitij's numina sancta tuis.
Ille suæ culpæ non inscius, annuit, atq;
In pontum sese præcipitare iubet.
Bellua continuo motis caput extulit undis,
Eiectos artus excipit atq; uorat.
Hoc Deus exemplo monuit, ne munera, quamuis
Durum prouoluant, excutiamus, onus.
Antea diuini quamuis purissima uerbi
Pabula, te constet, proposuisse gregi.
Rebus & in dubijs te non leuiora pericla
Suffultis humeris sustinuisse tuis.

Attamen

Attamen euectus, maioreq; cinctus honore,
 Posthac maiori mole grauatus eris.
 Ergo uoluntatem diuino subiice fato,
 Quod tua magna munia laude notat.
 In dominum iacta curarum pondera, fausto
 Omne pastoris sustineasq; uices.
 Deinde suo quamuis alij sint nomine clari,
 Officium possent quo decorare nouum:
 Tu tamen á sacro firmatus flamine pastor,
 Scito, Deum per te consuluisse pijs.
 Sublimi quoniam SIEGFRIDVS SACCVS ho-
 Afficitur, propter dona stupenda Dei. (nore
 Est quibus ornatus, quibus & mendacia posset
 Pellere, qui nostrum uastat ouile, lupi.
 Artibus ingenuis lucet, uirtute coruscat,
 Doctrina, studijs, eloquioq; ualet.
 Pondera uerborum rem non inuita sequuntur,
 Cum de suggestu coelica iussa refert.
 Quem non persuasum teneant (mirabile dictu)
 Durius hunc saxo pectus habere putes.
 Sed quia non cuius tantum das ferre talentum,
 Centuplicis doni, Christe benigne, dator.
 Inuenies raros, qui Phocidos arua iuuare
 Castaliae, possint prosperitate pari.
 Ergo scholae frenos trabeati iura senatus
 Liquerunt fidei, SACCE diserte, tuae.
 Hinc IOACHIMVS quo non facundior alter,
 Cui FABIA subiunctum nomen habere dedit.
 Digné pastoris potuisset munere fungi.
 Aonijs etenim fontibus ora madent.
 Impaudé monstri compescuit ora trifaucis,
 Ne sibi commissas dilaniaret oues.
 Gnauiter euoluit sinuosa uolumina patrum,
 Quicquid doctrinae Biblia, nouit, habent.
 Mellifluos etenim ueluti Sicania flores
 Carpit apis, dulces compositura fauos.

Sic

Sic tua conditur collectis undiq; dictis,
 Nec non historijs, concio mixta sacris.
 Sed breuibus dicam: Diues facundia linguæ
 Ornatu tanto uerba suprema docet.
 Ut doctoratus extent insignibus aucti
 Pauci, quos æqua lance librare queam.
 Non tamen inuidiæ stimulis agitatur amaris,
 Non sibi præferri te FRIDERICE dolet.
 Nec tibi mouisset stomachum CHILIANE diserte,
 Si FABIO Christi cymba regenda foret.
 Quantus Pyrihoo deuinxit Thesea candor,
 Quantus in Atridis Tyndaridisq; fuit.
 Tanta fides, candor, pietas, concordia, uirtus,
 Tantus & amborum pectora iunxit amor.
 Fœlix ista domus, fœlix Ecclesia Christi,
 Regnat ubi pietas, indubitatus amor.
 Namq; sacrosanctæ triadis præsentia uerè
 Non cessaturo tempore, durat ibi.
 His, Madeburgiacæ non infima gloria gentis,
 FINCELBERGE uiris annumerande uenis.
 Mors etenim pallens, & inexorable fatum,
 Non parcens doctis, ingenuisq; uiris.
 IOHANNEM MEIER postquam rapuisset ab or-
 Præstantem donis & pietate uirum. (be
 Propter multiplices docto sub pectore dotes,
 (Ingenij siquidem dexteritate uales)
 Diues opum, belliq; potens te clara uocauit,
 Inter Symmistas, Parthenopæa, suos.
 In patrijs terris ut mystica uerba sonares,
 Et Christi posses ritè præesse scaphæ.
 Istis officij potuisset sarcina tradi,
 Aut alijs uera qui pietate nitent.
 Verum præ reliquis statuit diuina uoluntas
 Maiori laudum te decorare gradu.
 Ut tibi uirtutis campus spaciosior esset,
 Et per te caneret sancta caterua Deum.

B

Verbi

Verbigenæ profit laudi prouincia patris,
 Soteris Christi, pneumaticis atq; sacri.
Viue Mathusaleos foelix FRIDERICE per annos,
 Largiter ut sacri dogmatis unda fluat.
Nunc tibi summe Deus dignas de pectore grates
 Fundo, quod imbellem protegis ipse gregem.
Qui tua fidenti seruat mysteria corde,
 Teq; suum uerum prædicat esse Deum.
Hactenus æternæ quod monstras pascua uitæ,
 Pastores ouibus prospicis usq; bonos.
Quodq; lupos tristes nostris ab ouilibus arces,
 In sanctos homines qui maledicta uomunt.
Credula supplicibus duco suspiria uotis,
 Conserua cœtus tempus in omne pios.
Tela pharetrati confringe nefaria Turcæ,
 Teutonicos armis ne populetur agros.
Iam semel accensas intra penetralia cordis
 Intima, deleri nec patiare faces.
Vt sonet unanimem concors Ecclesia uocem,
 Seditiosorum schismata tolle gregum.
Fac ne ciuili Germania sanguine pugnet,
 In sua uel stultæ uiscera cæde fremat.
Sed potius Scythicum concordi Marte tyrannum
 Obruat, atq; domet colla superba Getæ.
Præbe messorum, tua qui mittantur in arua,
 Ut capiat fruges, ubere messe, Deus.
In tenebris uerbi quæ iam uersantur opacis,
 Illustra uerbi lumine quæso tui.
Si tibi paruerint, meliorem subiice mentem
 Illis, qui flagris templa scholasq; premunt.
Sin tibi præbuerint adamantina corda uocanti,
 Igne, fame, gladio, supprime, perde, neca.
Fac ne flaccescant diuini pascua uerbi,
 Sed uigeant horto pabula sana tuo.

Hoc Disti- Sed uigeant horto pabula sana tuo.
 chon indi- Ut qVIVIs anIMI nIXV Veneret Vr, & ore
 cat annū á VnlVs, & pVrI rIIna profoga Del.
 nato Christo. AMEN.

155
Gra

GRATVLA
TORIVM CARMEN AD
PIVM DOCTVMQVE VIRVM

Chilianum Fridericum, qui electus est

Pastor in æde Diui Iohannis,

Anno 1564.

Scriptum

A

DAVIDE PALLADIO MAG.
DEBVRGENSI.

VErgit ad interitū pulcherrima fabrica mundi,
Iudicij sentit non procul esse diem.

Crimina ferre nequit, dolet, ingemit, atq; uacillat,
Peccatisq; negat suppeditare locum.

Pallidus amittit clarissima lumina Phœbus,
Aspicit in mundo cum mala tanta geri.

Nonnunquam gemini, triplicesue per æthera soles
Apparent claro, tristis imago, die.

Cynthia pallefcit, tenebris absconditur atris,
Et nil nocturno tempore lucis habet.

Sœpe Cometa suas diffundit in aere flammæ,
Cernimus ignitas sœpe micare trabes.

Terribiles uisu profert natura figuras,
Sœpe latrantis homo nascitur ore canis.

Infantem memini caligis, thorace, lacerna
Dissectis natum, mira, sed acta loquor.

Omnia degenerant, uirtutem crimina pellunt.
Decrescit uirtus, crescit & omne scelus.

Hei mihi quam res est nostro mirabilis æuo
Indubitata fides, indubitatus amor.

Astræam pepulere deam crudelibus ausis
Fastus, amor nummi, gloria sparsa dolo.

B ij

Rarus

Rarus amor ueri, scelerata calumnia uires
Assumit, rabido carpit & ore pios.
Eumenis illa uolat totum furiosa per orbem,
Cuncta uenenatis conspuat atq; dolis.
Crebra sed ætherea sub religione uagatur,
Si nescis, Papæ curia testis erit.
Quæ non Petrina iam fulmina torquet ab arce
Papa, cuculligeri rafaq; turba gregis?
Proh scelus inter se quot iam fera prælia miscent,
Qui credunt tribui gaudia summa fide.
In sua conuertunt sceleratas uiscera dæxtras,
Alternis sese uulneribusq; necant.
Quot mea Parthenope tibi falsa calumnia næuos
Asperfit, numeris si memorare uelim:
Auderem tumidos numerare per æquora fluctus,
Et quot odoriferis floribus arua micant.
Quam tibi sæpe mali decus optauere puellæ
Demere, uirginos & maculare thoros.
TOLLE MANVS furiosa cohors, gestuq; reuela
Lætitiâ, tales da sine mente sonos:
Parthenopyrga iacet, Christum Madeburga nega-
Alta Lycæa iacent. Parthenopyrga iacet. (uit,
Stat, stetit, & longos Christo seruante per annos
Parthenope stabit dogma professa Dei.
I scelerata cohors, uictrix & tempora cingat
Laurus, uicta tibi quam Madeburga dedit.
Stat Magdeburga, licet Sathanas fremat ore cruen-
Sic dominus cœtum, qui sibi ficit, amat. (to,
Idcirco memori referemus pectore grates,
Qui nutu seruat cuncta creata, Deo.
Quod quassam medijs cymbam non deserat undis,
Protegat at contra uimq; minasq; stygis.
Quod tribuat nobis doctores arte ualentes,
Constantes, fidos, & pietate graues.
Sancta Dei monstrent rudibus qui uerba popellis,
A cœtu pellant dogmata falsa procul.

Gratulor

Gratulor ergo tibi CHILIANE, precorq; salutem,
 Vir præstans Musis, simplicitate, fide.
 Quem Deus electum tenero præfecit ouili,
 Ne citò palantes disñcerentur oues.
 Huic etiam gratare uiro studiosa iuuentus,
 Vrbs quam uirgineo nomine clara fouet.
 Prome Deo meritas tanto pro munere grates,
 Ac humiles humili concine mente preces.
 Seruet ut incolumem frangens fera spicula Ditis,
 Qui possit rectè uerba docere Dei. ✱
 Si gratamur ei, consul qui forte creatus.
 Fortiter immensæ sustinet urbis onus:
 Cur nec ei? mentes uerbi qui munere pascit,
 Et graue sacratæ sustinet ædis onus.
 Quem pater æternus tam magnis laudibus ornat,
 Atq; suam mandat sustinuisse uicem.
 Assimulentur opes licet huic, quas egerit Hermus,
 Quas Pactolus habet, quas Tagus imus habet.
 Non tamen ætherei pastoris munia uincant,
 Cedent & stabunt inferiore loco.
 Tam cedunt superæ cœlestia corpora menti,
 Quam uincit stellas lucifer igne suo.
 Nititur immensi qui sacra uolumina iuris
 Voluit, ut externæ non uiolentur opes.
 Quiq; scit herbarum uires, usumq; medendi,
 Tendit ad hunc uigili sedulitate scopum:
 Gnarus ut a morbo uenienti corpora seruet,
 Pœonia nec non languida sanet ope.
 Sed quo de labor? Longæui Nestoris annos
 Huic optate uiro uiuida membra scholæ.
 Qui placidas magno iuuit sudore Camœnas,
 Quas conabatur stulta fugare cohors.
 Restitit audaci magnis conatibus hosti,
 Omnia ne fierent seditione chaos.
 Stellifero miscere solum non gaudet olympo,
 Non alios tumido spernit & ore uiros.

A in

Elucet

Elucet uirtus, grauis atq; modestia uultu,
Non commota fides, & pietatis amor.
Quanta fit, apparet, cultæ facundia linguæ,
Cum docet in templo cœlica uerba Dei.
Auxiliante Deo docuit, docet, atq; docebit,
Absq; dolo summi dogmata uera patris.
Spernit opes, propriæ spernit præconia laudis,
Inq; sua fidus conditione manet.
Quærit, ut alma Dei per totum gloria mundum
Crescat, & hunc laudent climata cuncta Deum.
Quæq; salutifero pugnant contraria uerbo,
Respuit, & nullum mandat habere locum.
Inscia cœlesti doctrina pectora munit,
Vnde salus ueniat mentibus, ipse docet.
Nemo petit cœlum proprijs uirtutibus, inquit,
Si fudit meritis, nemo beatus erit.
Dat pater ob natum nobis pia gaudia cœli,
Quæ capiunt stabili pectora nostra fide.
Libera sunt nulli bona facta, nec æthera pandunt,
Germina ceu fidei sunt facienda pio.
Integer ante fuit lapsus, nunc lumine cassus
In rebus sacris cæcutit omnis homo.
Pane sub & uino corpus capit atq; cruorem,
Dignus & indignus non ratione pari.
Christicolis præstare licet uel omittere ritus,
Fit sacris quorum mentio nulla libris.
Ingenua teneris hæc simplicitate bidentum
Inculcat gregibus, dexteritate, fide.
Verba nec inflatis dat sesquipedalia buccis,
Quod nunc præcipuum creditur esse decus.
Sic docet ut sensum possit ceu lumine claro,
De medio populo quisq; uidere suum.
Sed tamen haud pauci tanta uertigine mentis
Voluntur, tetrum pectore uulnus alunt.
Ut clament: Chiliane iaces, Friderice resurge,
Si quæris causam, dicitur Autos Epha,

Sunt

Sunt alij, qui, cum uideant penetralia cordis
Scilicet, hos fundant turpiter ore sonos:
Lingua docet forsan sacro non dissona uerbo,
Sed fera lethiferum pectora uirus habent.
Hæc precor unde uenit tacitæ scrutatio mentis?
Unde precor nobis Cardiognosta uenit?
Innumeros gignunt ah tempora nostra prophetas,
Qui uentura statim posse uidere putant:
Quamuis nunc, aiunt, diuini semina uerbi
Ostendit populis, ceu Deus ipse iubet.
Non tamen hæc semper confessio fixa manebit.
Post aliquos iterum defluet illa dies.
Quis precor ista tibi pandit doctissime uates?
Vrticæ cingant feruida ferta caput.
Quid scelerata cohors uanis te morsibus angist?
Est animi liuor noxia serra sui.
Ah tandem respisce graues depone furores,
Tempus erit, quo te penituisse iuuet.
Disilias liuore licet, nihil efficis ira,
Tu licet inuideas, hic Chilianus erit.
Vince feros animos, nil sæua calumnia prodest,
Tu licet inuideas, hic Fridericus erit.
Huic igitur gratare uiro studiosa iuuentus,
Et summo mecum uota profunde Deo:
Alme parens qui regna tenes flammantia cœli,
Communi grates fundimus ore tibi.
Sacra reuelasti quia nobis pascua uerbi,
Quod tulit è patris filius ipse sinu.
Doctores etiam tribuis, qui pectore fido
Ignarum doceant uerba sacrata gregem.
Hoc pater alme foue, custodi, protege, serua,
Ut crescat toto nomen in orbe tuum.
Pelle lupum, ne perdat oues, ne uastet iniquè
Quem cupido semper circuit ore, gregem.
Nauiculæ concede tuæ modo littus amicum,
Undiq; quam mundi densa procella ferit:

Ne

26 2250 9K

2207752

Ne Mahometigenæ nostris bacchentur in oris,
Ne ueniat subito Pontificisq; manus.
Tuq; scholis patronus ades, tu portus & aura,
Doctores serua, discipulosq; foue.
Tu Iulianistas manibus contunde seueris,
Ne rapido perdant funditus igne scholas.
Tunc tibi psallemus merita præconia laudis,
Languida uitalis dum regit ossa calor.

FIDES DE
NONNVLIS DOCTRINAE
ARTICVLIS EX PRAECEPTO-
rum lectionibus, sub Rectoratu M. Sreg-
fridi Sacci, hausta.

DE IVSTIFICATIONE. **D**At pater æternus cœlestia gaudia nobis
Sponte sua, GRATIS, ex bonitate mera.
Morte sua meruit Christus, nec homuncio factis,
Et, ceu prompta manus, suscipit una fides.

DE BONIS OPERIBUS. **G**emma ceu fidei fiant bona facta, nec ulli
Libera sunt, hæres qui cupit esse poli.
Ast ea non referant, quia non sunt integra, cœlum,
Perfectum legis norma requirit opus.

DE LIBERTATE ARBITRIO. **N**ondum lapsus homo fuit integer intus & extra,
Velle Dei nouit, nouit & esse Dei.
Nunc externa quidem cohibendi est membra facul-
Nil tamen in sacris mens animusq; ualet. (tas,

DE COENAE DOMINICAE. **I**n cœna uerè Christi cum sanguine corpus
Coniunctum VERBO, pane meroq; datur.
Indignus dignusq; capit, uetus atq; renatus,
Hic uita fruitur, sumit at ille necem.

DE ADIAPHORIS. **L**iber homo seruare potest, uel omittere ritus,
Quos iubet haud uerbo, nec uetat ipse Deus.
Sed nihil Aufonijs fas est concedere monstris.
Quamuis saua triceps torqueat ora canis.

FINIS.

98

Z 6
2250

B.I.G.

Farbkarte #13

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

NA

ARE
DOCTRI
ELLENTI
RIDE
nEc
le

MEI

ADIO
ITERA
udijis

89
GI
IMYS

Joachimo petro maodeburgensi
David palladius maodeb.
Nihil in ro dicit vach: pe hi

p

